

et saadant Skridt, forekommer det mig forunderligt, at man her gaar den modsatte Vej og kaster endnu mere over paa Grundejerne, og endyderligere forringer Indkomstskattens Procent. Man burde i hvert Tilfælde saa blive staaende. Men da jeg har hørt denne Grund fra alle Sider, tillader jeg mig direkte at spørge den høje Regering: Vil den, er den forberedt paa, i næste Samling at forelægge et Lovforslag om en ny Kommunalvalglov for Kjøbenhavn, saaledes at man kan komme ud over disse Forhold? For det anerkender jeg, idet jeg ser paa Kjøbenhavns store Betydning for Danmark, og idet jeg ser paa hele Udviklingen, at disse Forhold, jeg her har paapeget, maa man ikke brutalt røre ved, man maa røre ved dem med lempelig Haand. Men rettes maa de i Kjøbenhavns Interesse og i hele Landets egen Interesse, for Systemet er ikke holdbart. Man maa altsaa gøre det med lempelig Haand, derfor haaber jeg, at den høje Regering vil fjerne den Hindring, der kunde siges at være for, at dette System kan ændres.

Borup: Jeg skal ikke indlade mig paa nogen lang Udtalelse, og navnlig skal jeg ganske afholde mig fra at komme ind paa de Spørgsmaal, den sidste ærede Taler rejste. Galt kan det være med alt det, vi have at gøre med i Skattelovene, men skulle vi have Kjøbenhavns Skatteforhold i deres Helhed med derindunder, tror jeg nok, det blev dygtig galt.

Med Hensyn til Loven i sin Almindelighed skal jeg ikke udtale mig videre. Det er kun to enkelte Spørgsmaal, jeg vil rejse. Det ene vedrører for Resten den § 8, der har været omtalt her, og som jeg ogsaa har nogen Vanskelighed ved rigtig at kapere. Men det, jeg gerne vil spørge den højtærede Finansminister om, er, hvorledes det egentlig skal gaa med Bygningsafgiften. Det er jo Meningen, at den skulde Kommunerne have i længere Tid. Det har altid været forudsat ogsaa i tidligere Lovforslag, men vel at mærke da blev Bygningsafgiften under Finansministeriet. Det var kun en Del deraf, man fik. Finansministeriet havde at træffe alle Bestemmelser om Bygningsafgiften, og der er jo mange Love, som der skulle anvendes. Nu gaar den over til Kommunerne, men jeg ved ikke, hvordan Finansministeriets Forhold fremtidig bliver. Hvis Kommunerne der skulle til at tage Bestemmelser, som Finansministeriet tidligere har truffet, maa der sikkert nok Lovregler ind derom,

men det er et Forhold, som maa klares. Jeg venter ikke, at den højtærede Finansminister skal kunne svare øjeblikkelig, thi det er saa indviklede Forhold, der her er Spørgsmaal om. Jeg er ikke paa det rene med, hvordan Stillingen er.

Det andet Punkt, jeg vil fremhæve, er den Tendens, der nu synes at skulle være til at gøre Kommunerne til Inkassatorer for Staten. Vi ere det i Kjøbenhavn, men jeg vil advare de Herrer noget imod at komme for vidt ind paa hele det Omraade. Det volder ikke ringe Gene i Kjøbenhavn, og det volder ogsaa Udgifter, og det vil for Fremtiden volde endnu større Udgifter. Det er nemlig det ejendommelige ved denne Lov, at samtidig med, at Regeringen hele Tiden siger, at Kommunerne skulle lettes, kaster den paa forskellig Vis nye Byrder over paa Kommunerne, særlig i hvert Fald for Kjøbenhavns Vedkommende. Tidligere har Staten dog deltaget i Udgifterne ved Skattens Opkrævning, idet vi altid have faaet 2 pCt. af Bygningsafgiften. Det forsvinder nu, vi faa intet-somhelst for al den øvrige Opkrævning, men vi faa alle Byrderne, vi hidtil have haft. Det at lade Kommunerne være Inkassatorer, tror jeg ogsaa i andre Retninger har nogle Misligheder. Det maa sikkert bevirke for Kommunerne, at de maa have et større Apparat, end de nu have, og jeg synes, man maa være opmærksom paa, at man ikke der bebyrder dem mere, end de kunne taale.

Estrup: Da jeg havde Ordet i Gaar, kom jeg, skønt det ikke direkte vedkom den Sag, der forelaa, til at udtale et Par Ord ogsaa om Ejendomsskylden, den Sag, som foreligger i Dag. Jeg udtalte i Gaar, at efter min Mening maatte en Ejendomsskyld, der i det hele eller for en væsentlig Del skulde afløse de gamle Grundskatter, som foreslaas sløjfede, nødvendigvis have Præget af en Grundskat, og den maatte, naar den skulde gøre sin fulde Nytte, være saaledes indrettet, at den var brugelig som Grundlag for den kommunale Beskatning. Saaledes som Landstingets Forslag om en Ejendomsskyld i Fjor var udformet, nærmede den sig i alt Fald nær til det af mig angivne Maal. Enhver af de Forandringer, der ere foregaaede i Bestemmelserne om Ejendomsskylden, siden den forlod Landstinget, har derimod fjernet den fra det, har mere eller mindre berøvet den Karakteren af at være en Grundskat og har gjort den mere eller mindre ubrugelig som Grundlag for kom-